

Pontarró de Vilafruns

Balsareny

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A la Séquia de Manresa. Sector sud del terme municipal
Emplaçament Eix del Llobregat, en la variant de Vilafruns (C-16z), al km. 65,7
prendre el camí de la Séquia, aigües avall, uns 200 m.
Alçada: 296

Coordenades:

Latitud: 41.84322
Longitud: 1.87901
UTM Est (X): 406934
UTM Nord (Y): 4632977

Classificació

Número de fitxa 08018 - 189
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle ***XVIII-XIX o XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Manresa; Junta de la Séquia
Fitxes associades:
[Séquia de Manresa](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 20/10/2022 - 10:34

Descripció

Pontarró de la Séquia de Manresa emplaçat prop de l'antiga masia i fàbrica de Vilafruns. Ha conservat íntegrament la tipologia i estructura tradicional. Obrat amb paredat comú, consta d'un arc escarser i, a la part superior, té baranes de poca alçada. La plataforma superior, lleugerament inclinada, permet tant el desguàs de les aigües pluvials com el pas de transeünts.

Història

La Séquia de Manresa és una de les obres d'enginyeria hidràulica més importants de la Catalunya medieval. Per fer front a una greu sequera el Consell de la Ciutat de Manresa decidí construir una gran séquia, projecte que va obtenir el permís del rei Pere III. La direcció de l'obra va anar a càrrec de Guillem Catà, mestre liniador de la ciutat de Barcelona i un dels millors especialistes en aquell moment. Una primera part de les obres (des de l'inici a Balsareny fins a arribar al terme de Manresa) es va portar a terme entre 1339 i 1377.

En la part inicial la Séquia havia de passar per terrenys sota el castell, que eren propietat del baró de Balsareny, i per això la ciutat de Manresa va comptar amb el permís dels castlans, Ramon de Peguera i Mateu de Vilallonga. Les obres van començar aviat i del mateix any 1339 ja daten la resclosa i l'aqüeducte de Santa Maria. L'aqüeducte de Conangle fou construït el 1340, el mateix any que el bisbe de Vic va posar l'entredit (una forta censura canònica) a la ciutat de Manresa quan la Séquia va entrar a les terres del terme de Sallent.

Pel que fa a aquest pontarró en concret, podria ser el que popularment s'anomena pontarró de Vilafruns (de la fàbrica de Vilafruns o de la masia de Vilafruns) i que, segons Carreté (2010: 108) està documentat en el mapa de la Séquia fet per Marià Potó l'any 1867 (Arxiu d'Aigües de Manresa). Permetia accedir a la masia i a la fàbrica. Podria tractar-se d'una obra dels segles XVIII o XIX. Antigament a l'alçada d'on hi ha la masia i la fàbrica la Séquia passava per un traçat més oriental (al llarg d'uns 150 m), gairebé a tocar de la masia. L'any 1920 encara feia aquest traçat, i posteriorment es va canviar per l'actual.

Bibliografia

CARRETÉ PARERA, Ramon (1990, 1992, 1993, 1995). "Pont i pontarrons de la Sèquia de Manresa entre 1679 i 1867". *Societat d'Onomàstica. Butlletí Interior*. Núms. 40, 48, 53 i 60.

CARRETÉ PARERA, Ramon (2010). *Noms de lloc, de casa i de persona de Balsareny*. Institut Cartogràfic de Catalunya, Barcelona, p. 108.

